

РЕШЕНИЕ

№ 8309

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12301** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на С. И. С. от [населено място], срещу Мълчалив отказ на Кмета на СО – район „И.“ да се произнесе по молба с вх. №РИВ25-ГР94-1482_001/24.10.2025 г., с която е направено искане за издаване удостоверение за наследници на Н. М. Ш., починала на 02.04.2024 г.

Жалбоподателят поддържа, че са налице материалноправните предпоставки за издаване на поисканото удостоверение тъй като е наследник по закон на посоченото лице. Твърди се, че преди са издавани удостоверения за наследници, в които С. фигурира като такъв. Релевират се подробни доводи, че ЧСИ е конституирал всички наследници на Ш. и е събрал от тях задълженията й. Сочи, че е налице мълчалив отказ, който като незаконосъобразен следва да бъде обезсилен, като преписката се върне на органа, който следва да се произнесе незабавно. Иска се ответника да бъде задължен да извърши определени действия. Претендират се сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Н. К. – САК, която поддържа изцяло жалбата на въведените в нея основания. Счита, че е реализиран мълчалив отказ, който следва да бъде отменен. Представя писмени бележки.

Ответникът по жалбата - Кметът район "И.", Столична община, в съдебна зала и в представен писмен отговор оспорва жалбата. На първо място се излагат твърдения, че жалбата е недопустима, тъй като не е налице мълчалив отказ. Релевират се доводи и че същата е неоснователна като се прави позоваване на разпоредбата на чл.8, ал.4 от Закона за наследството.

Твърди се, че липсват правни основания за издаване на исканото от С. удостоверение за наследници.

В открито с.з., юриск. П. моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юриск. възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че С. И. С. е подал молба вх. № РИВ25-ГР94-1482_001/24.10.2025 г. до СО район "И.", с което е поискал извършване на административна услуга - да бъде издадено удостоверение за наследници на Н. М. Ш..

В законоустановения 7-дневен срок, поисканото удостоверение за наследници не е издадено.

Към жалбата са представени девет удостоверения за наследници на Н. Ш. по различни заявления от наследниците й. Във всичките фигурира жалбоподателя С. С. под №2.4.1 в качеството си на наследник на баща си И. С. П. /починал 2014 г./, който е бил брат на майката на Н. Ш., П. С. Ш..

Последното издадено удостоверение за наследници от дата 10.10.2025 г. е по подадено заявление от Ж. А. В. в качеството му на пълномощник на С. В. Ш. /сестра на бащата на Н. Ш., т.е. нейна жива леля/. В процесното удостоверение вече липсват посочени наследници от IV и V съребрена линия.

От тези данни, неоспорени от страните е видно, че жалбоподателят С. С. е в следните родствени връзки с Н. М. Ш. - син на брат на майката на Н., И. П., т.е. негова роднина по съребрена линия от четвърта степен. От своя страна посочената като единствен наследник на Н. Ш., С. В. Ш. е нейна леля от страна на бащата М. Ш., което я определя като роднина по съребрена линия от трета степен.

Именно наличието на наследник по съребрена линия от по-близка степен (С. В. Ш. - трета степен) от степенята на родство на жалбоподателя (четвърта степен) е мотивирало органа да откаже издаването на удостоверение за наследници, позовавайки се на разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от Закон за наследството.

По делото се събраха и допълнителни писмени доказателства, удостоверяващи, че всички наследници са поканени от ЧСИ С. Я. да заявят дали приемат наследството оставено от починалата Н. М. Ш.. Т. е. прието и от С. с молба от 13.02.2025 г. Вземането е събрано от наследниците от ЧСИ.

По делото са приети и писмени обяснения от страна на другите наследници, на които също е било отказано издаване на удостоверение за наследници с позоваване от служителите на чл.8, ал.4 от ЗН.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу акт, с който се отказва предоставянето на поисканата административна услуга.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

В случая е поискана административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ДР на Закон за администрацията, състояща се в издаването на удостоверение за наследници на починало лице по чл. 9 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Закон за гражданската регистрация, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, който съгласно чл. 22, ал. 1 ЗГР се поддържа в електронен вид и формира НБД "Население".

Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗГР предвижда, редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 да се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от тази наредба - Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за издаване на Удостоверение за наследници се подава искане по образец съгласно приложение № 2, в което заявителят вписва известните му данни за наследодателя и неговите наследници. Съгласно, ал. 2 от същата разпоредба, за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаване на удостоверение за наследници на Н. М. Ш.. В изпълнение на правомощията си по чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., длъжностното лице е извършило проверка в регистъра на населението по чл. 22, ал. 1 от ЗГР - приложените извлечения от данни в НБД "Население". Именно от тази проверка се установява, че починалото лице има наследник по сребрена линия от по-близка степен на родство от тази на жалбоподателя. При тези данни, на основание чл. 8, ал. 4 от ЗН, е отказано издаването на поисканото удостоверение.

Отказът е постановен при правилно прилагане на материалния закон, чл. 8, ал. 4 от Закона за наследството във вр. с чл. 5, ал. 1 от Наредбата.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата, удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници.

Правилно административният орган е приел, че заявителят С. И. С., макар и да е роднина на починалата Н. Ш., нейн първи братовчед, не попада в кръга на лицата, посочени в чл. 5, ал. 1 от Наредба РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, в случая не е наследник на Н. Ш..

От представеното по делото удостоверение за наследниците на наташа М. Ш. с изх. № 1707/10.10.2025 г. е видно, че бащата на починалата Н. Ш., М. В. Ш., има преживяла сестра С. В. Ш., която е леля на наследодателката и най-близка нейна роднина по сребрена линия. Чичовците

и лелите на наследодателката са нейни роднини от трета съребрена линия.

Първите братовчеди на наследодателката, какъвто е жалбоподателят, са роднини от четвърти ред, от четвърта съребрена линия, съгласно правилата на Закона за наследството. Лелите и чичовците са по-близките по степен роднини от първите братовчеди. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗН, по-близкият по степен роднина изключва по-далечния по степен. Жалбоподателят, макар и да е първи братовчед на Н., не е нейн наследник, именно поради наличие на наследници от по-близка степен - леля, сестра на бащата на починалата. В този смисъл е и постановеното от ОСГК на Върховния съд Тълкувателно решение № 3 от 30.12.1994 г. по гр. д. № 2/1994 г., в което се казва, че разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от Закона за наследството не допуска наследяване по право на заместване за съребрените роднини от трета до шест степен включително. В мотивите на тълкувателното решение е пояснено, че първи братовчеди и чичо и леля не могат да наследяват едновременно - наследяват чичото и лелята, а първият братовчед, макар и низходящ, няма да наследи, нито ще изключи чичото и лелята, тъй като възходящият му, както и чичото и лелята са роднини на наследодателя от еднаква степен на родство

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният мълчалив отказ не противоречи и на целите на закона. След като същият съответства на материалния закон и е единствено възможният административен акт, който може да бъде издаден, то той е съобразен с целта на закона.

По каква причина са били издадени удостоверение за наследниците на Н. М. Ш. с вписани други наследници, не е в правомощията на настоящия състав да преценява и да установява. Относно обстоятелството, че други наследници са били конституирани в производството, образувано пред ЧСИ, също не е в компетенциите на административния съд. Неправилното конституиране на наследници и събиране на суми по изпълнително дело е гражданско производство и оспорваният следва да си търси правата по друг ред.

При този изход на делото право на разноски на основание чл. 143, ал. 3 АПК има ответникът, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 105 евро, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 83-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. С. от [населено място], срещу Мълчалив отказ на Кмета на СО – район „И.“ да се произнесе по молба с вх. №РИВ25-ГР94-1482_001/24.10.2025 г.

ОСЪЖДА С. И. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на основание чл. 143, ал. 3 АПК на Столична община – район „И.“ сумата от 105 /Сто и пет/ евро - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

